



Arrest

nr. 166 021 van 18 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 28 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2015.

Gelet op het arrest nr. 160 791 van 26 januari 2016 waarbij de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 23 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DELGRANGE *loco* advocaat V. HENRION en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Eritrese nationaliteit te bezitten, etnisch Tigrinya te zijn, en geboren te zijn te Nedwe in het jaar 1987. U liep school tot en met de vierde graad, en u huwde op 15-jarige leeftijd met W.M. op 10 februari 2002. Nadat uw echtgenoot in het jaar 2009 deserteerde uit het Eritrese leger en vervolgens Eritrea verliet, werd u door de Eritrese autoriteiten opgedragen een som van 50 000 Nakfa te betalen. Hoewel u dit niet kon betalen, werd u tot driemaal opgeroepen om dit bedrag te betalen. Gezien u dit niet kon, werden uw rechten u ontnomen, en was het u niet langer toegestaan het van overheidswege

gesubsidieerde voedsel te kopen. In het jaar 2011 besloot u om het land Eritrea te verlaten, en in juli 2011 stak u – samen met uw zoon en dochter – de Eritrees-Ethiopische grens over. U verbleef nadien gedurende drie jaren in het vluchtelingenkamp te Adi Harish in noord-Ethiopië. In de maand juni van het jaar 2014 verliet u, samen met uw zoon en dochter, met behulp van een smokkelaar Ethiopië, en ging u naar Soedan. U verbleef drie nachten te Khartoum, en reisde nadien verder naar de stad Omdurman waar u één nacht verbleef. Nadien zette u de reis voort richting Libië, door de Saharawoestijn. Uw zoon stierf van dorst in de sahara-woestijn. Na uw verblijf te Libië, stak u samen met uw dochter de Middellandse Zee over, en kwam u aan te Italië. Nadien reisde u verder naar België, waar u aankwam op 29 juli 2014. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 30 juli 2014.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers vastgesteld dat uw, door u geopperde, Eritrese nationaliteit en herkomst, niet geloofwaardig bevonden worden.

U verklaarde te Eritrea school gelopen te hebben tot en met de 4e graad van het onderwijs, en nadien **gestopt te zijn met schoollopen in het jaar 2001**, daar u zou moeten huwen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd hoe de tweede maand van het jaar heet, de maand waarin u gehuwd zou zijn, antwoordde u – foutief – **'Hedar'** (zie gehoorverslag CGVS, p. 7) [hetgeen overeenstemt met de maand **'november'**, zie info in administratief dossier]. U geconfronteerd met de vaststelling **dat u tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde de vierde graad pas beëindigd te hebben in het jaar 2002** (zie 'Verklaring DVZ', p. 4, punt 11 in administratief dossier), antwoordde u – de tegenstrijdigheid waarmee u werd geconfronteerd, negerend – bevestigend dat u huwde in het jaar 2002 (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U opnieuw geconfronteerd met de vaststelling dat u op de DVZ verklaarde pas in het jaar 2002 de vierde graad te hebben beëindigd, antwoordde u, opnieuw uw verklaringen wijzigend, dat u ophield met schoollopen in het jaar 2002, en dan huwde. Opnieuw gevraagd in welk jaar u nu met schoollopen ophield, antwoordde u dan weer dat u de vierde graad beëindigde in 2001. Gevraagd waarom u, gegeven uw verklaring dat u de vierde graad beëindigde in het jaar 2001, u dan niet verderging met schoollopen tot uw huwelijk, antwoordde u dat u wist dat u zou moeten huwen, en daarom stopte (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). **Gevraagd wanneer het door uw familie aan u meegedeeld werd dat u zou moeten huwen, antwoordde u dat u dat gezegd werd in de maand hedar, dan wel in tahsas** [hetgeen overeenstemt met respectievelijk de maanden 'november' en 'december', zie info in administratief dossier]. **Gevraagd in welke maand het schooljaar eindigt te Eritrea, antwoordde u 'Meskerem'** [hetgeen overeenstemt met de maand 'september', zie info in administratief dossier]. Gevraagd wanneer het schooljaar dan begint, antwoordde u, **uw vorige verklaring tegensprekend**, opnieuw 'Meskerem'. Gevraagd waarom u, op het moment dat u meegedeeld werd dat u zou moeten huwen, geen school meer liep – gezien dit, volgens uw verklaringen, aan u pas meegedeeld werd in november, dan wel december, en het schooljaar aanvangt in de maand september – antwoordde u dat u thuis werkte (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U gevraagd waarom u toen geen school meer liep, gezien u wel de vier jaren daarvoor schoolliep, antwoordde u dat u moest huwen van uw familie. U erop gewezen dat u dat pas meegedeeld werd in de maand november, dan wel december, en u dat dan toch nog niet wist op het moment dat het schooljaar (in hetwelk u normalerwijze de vijfde graad zou aanvatten) begon, antwoordde u weinig verhelderend dat u nog aan het studeren was en u stopte (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Ter verheldering opnieuw gevraagd in welk schooljaar u zat op het moment dat het u werd meegedeeld dat u zou moeten huwen, antwoordde u **dat u de 4e graad had beëindigd, en u drie maanden later huwde**. Gevraagd in welke maand u de vierde graad beëindigde, antwoordde u, nadat de vraag u herhaald diende te worden, de maand 'sene' [hetgeen overeenstemt met de maand juni, zie info in administratief dossier]. **Gevraagd of u dan reeds drie maanden later huwde, zoals u eerder verklaarde, antwoordde u bevestigend. Gevraagd in welke maand dat dan was, antwoordde u eerst 'hedar' [=november], en wijzigde u daarna meteen uw verklaringen, en zei u dat u in de maand yekatit [=februari] huwde. Gevraagd of er dan slechts drie maanden zijn tussen de maand sene [=juni] en de maand yekatit [=februari], diende u eerst op uw handen de maanden te tellen, voordat u – tegenstrijdig aan uw eerder antwoord – besepte dat er zeven maanden tussen zijn.** Gevraagd hoe het komt dat u eerst verklaarde dat er slechts drie maanden waren tussen het moment waarop u ophield met schoollopen en uw huwelijk, en daarna verklaarde dat het er zeven waren, **antwoordde u niet. U opnieuw deze vraag gesteld, antwoordde u, simpelweg en zonder meer, dat u het verkeerd zei.** Gevraagd wat u zoal deed in die zeven maanden tussen het beëindigen van de vierde graad en uw huwelijk, antwoordde u dat u bij uw familie bleef (zie gehoorverslag CGVS, p.

14). Opnieuw gevraagd **waarom u dan de vijfde graad niet aanvatte, antwoordde u het niet te weten.** Gevraagd wat u er dan zelf van dacht, dat u de vijfde graad niet mocht aanvatten, antwoordde u dat uw familie besliste. Gevraagd of u dan niet vroeg waarom u de vijfde graad niet kon aanvatten, antwoordde u dat uw familie u zei dat u moest huwen. U herinnerd aan uw verklaring dat u dat pas werd meegedeeld in de maand november, dan wel december, en gevraagd wat u dan dacht wanneer u de vijfde graad niet mocht aanvatten in de maand Meskerem [=september], verklaarde u enkel dat u niet verder studeerde. Opnieuw gevraagd hoe het komt dat u op de DVZ verklaarde pas in het jaar 2002 de vierde graad beëindigd te hebben, verklaarde u – zonder meer – dat u het verkeerd zei. **Het dient reeds opgemerkt dat bovenstaande verklaringen weinig overtuigend zijn, en de geloofwaardigheid van uw verklaringen de Eritrese nationaliteit te bezitten, aantasten. Immers, uit uw verklaringen blijkt een dermate onvertrouwdheid met de maanden van het jaar en de volgorde van deze binnen de Gregoriaanse (westerse) kalender die in Eritrea gebruikt wordt, dat ernstige twijfels rijzen met betrekking tot uw verklaring tot juli 2011 in Eritrea gewoond en geleefd te hebben. Dat u voorts, geconfronteerd met de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen afgelegd op de DVZ en deze afgelegd op het CGVS, deze vragen ontwijkend beantwoordt en uiteindelijk enkel weet te verklaren dat u het verkeerd zei op de DVZ, bevestigt enkel het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen.**

Gevraagd wanneer u kerstmis vierde in Eritrea, antwoordde u – volledig naast de kwestie – dat het religieus feest 'Kudus Yoannes' op 1 Meskerem wordt gevierd (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd wanneer de geboorte van Jezus Christus werd herdacht in de kerk, antwoordde u, de vraag ontwijkend, dat u jaarlijks de feesten 'Gebriel en Ademariam' vierde. Opnieuw gevraagd wanneer u het religieuze feest 'Lidet' [Tigrinya voor orthodox kerstmis, zie info in administratief dossier] viert, antwoordde u '1 tiri' – hetgeen overeenstemt met 1 januari (zie info in administratief dossier). Gevraagd of u daar zeker van bent, antwoordde u bevestigend en voegde u eraan toe dat het op 1 tiri is, in termen van de (in Ethiopië gangbare) Ge'ez kalender (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd wanneer dit religieus feest dan valt in termen van de [in Eritrea gangbare] Gregoriaanse kalender, antwoordde u opnieuw 1 tiri. U gewezen op uw eerdere verklaring dat Lidet gevierd wordt op 1 tiri in termen van de Ge'ez kalender, antwoordde u dat het hetzelfde is. Opnieuw gevraagd in termen van welke kalender de feestdag 'Lidet' op de eerste van de maand tiri valt, antwoordde u – tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen – 'de Eritrese kalender'. Gevraagd wanneer nieuwjaarsdag gevierd wordt in Eritrea, antwoordde u – correct – op 1 tiri. Opnieuw gevraagd wanneer de feestdag 'Lidet' valt, in termen van de Eritrese, westerse kalender, antwoordde u eveneens 1 tiri. Gevraagd of Lidet dan op dezelfde dag gevierd wordt als nieuwjaarsdag, antwoordde u bevestigend. **Het dient echter vastgesteld dat de feestdag 'Lidet', in termen van de in Eritrea gangbare gregoriaanse kalender, gevierd wordt op datum van 7 tiri – 7 januari – en geenszins op dezelfde dag als nieuwjaarsdag** (zie info toegevoegd aan administratief dossier). **Opnieuw dient vastgesteld dat uw verklaringen foutief zijn, en u onvertrouwd blijkt met de in Eritrea gangbare gregoriaanse kalender. Dat u verklaarde dat het orthodoxe religieuze feest kerstmis ['Lidet'], op dezelfde dag wordt gevierd als nieuwjaarsdag, is een verklaring die er opnieuw op wijst dat u geenszins vertrouwd bent met de kalender die gangbaar is in het land waarvan u opperde afkomstig te zijn, en doet dan ook verder ernstig afbreuk aan de door u beweerde Eritrese nationaliteit en herkomst.**

Gevraagd welke publieke feestdagen in Eritrea u kunt opnoemen, antwoordde u '24 ginbot' [=24 mei] – onafhankelijkheidsdag – '8 megabit' [=8 maart] – vrouwendag – en '20 sene' [=20 juni] - martelarendag (zie gehoorverslag CGVS, p. 32). Gevraagd of er ook een publieke feestdag is in de maand 'Meskerem' [=september], antwoordde u 'Bahti Meskerem', een feestdag die gevierd wordt op de eerste dag van de maand Meskerem (zie gehoorverslag CGVS, p. 34). **Gevraagd welke feestdag – 'Bahti Meskerem', 'martelarendag' ofwel 'onafhankelijkheidsdag' – als eerste in het jaar valt, antwoordde u 'Bahti Meskerem'** (zie gehoorverslag CGVS, p. 37). **Gevraagd welke feestdag als tweede valt in het jaar, antwoordde u '24 ginbot', en wijzigde u plots uw verklaringen** door te stellen dat u zich vergiste, en het eerst '8 megabit' is, dan 24 ginbot, dan 20 sene, en als laatste Bahti Meskerem. **Het dient echter opgemerkt dat het feit dat u spontaan antwoordde dat 'Bahti Meskerem' de eerste feestdag in het kalenderjaar is, er opnieuw op wijst dat u veeleer vertrouwd bent met de (in Ethiopië gangbare) Ge'ez kalender – waarin de maand 'Meskerem' ofte 'september' de eerste maand van het kalenderjaar betreft – dan met de gregoriaanse kalender, de officiële publieke kalender die in Eritrea gangbaar is.** Gevraagd of u de maand 'Pagumen' kent, antwoordde u corrigerend dat het 'Bagumen' is (zie gehoorverslag CGVS, p. 36). Gevraagd in welke kalender deze maand voorkomt, antwoordde u ontwijkend dat die maand zes dagen telt. Gevraagd of de maand 'Pagumen' in beide kalenders – de gregoriaanse en de ge'ez kalender – voorkomt, dan wel slechts in één van deze kalenders, antwoordde u dat de dagen in termen van de Ge'ez kalender zijn, maar de maanden in termen van de Europese (gregoriaanse) kalender. **Gevraagd of deze maand dan in beide kalenders voorkomt, antwoordde u bevestigend. Het dient echter vastgesteld dat de maand Pagumen enkel**

voorkomt in de Ge'ez kalender, en niet in de gregoriaanse kalender, waarin er slechts 12 maanden bestaan.

U legde uw originele huwelijksakte voor, ter ondersteuning van het door u beweerde huwelijk met W.M. (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Dit document betreft tevens het enige document dat u weet voor te leggen. Uit de vertaling van de door u neergelegde huwelijksakte (zie gehoorverslag CGVS, p. 18 en 19), blijkt dat er vermeld staat **dat u gedoopt werd in de zoba 'Adi Keyh', nues zoba 'Serha'**. Zoals blijkt uit de aan het dossier toegevoegde informatie, betreft een 'zoba' een van de zes bestuurlijke administratieve eenheden waarin het land Eritrea opgedeeld is. Een zoba is verder administratief onderverdeeld in 'nues zoba's'. Voorts blijkt uit de vertaling van de door u neergelegde huwelijksakte, **dat ook de naam van het dorp waar u gehuwd zou zijn – Adi Embarek – foutief geschreven werd ('Adi Embakh' in plaats van 'Adi Embarek', zie gehoorverslag CGVS, p. 19).** Gevraagd waar u gedoopt werd, antwoordde u te Nedwe. Gevraagd hoe het komt dat dit anders vermeld staat op uw huwelijksakte, verklaarde u het niet te weten. **Opnieuw gevraagd waarom er vermeld staat dat u gedoopt werd in de 'zoba Adi Keyh, nues zoba Serha', antwoordde u dat dat fout is, en ze waarschijnlijk 'Senafe' bedoelden** (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd waarom het dan niet zo geschreven werd, antwoordde u het zich ook af te vragen. Gevraagd waarom er 'zoba Adi Keyh' wordt vermeld op uw huwelijksakte, antwoordde u dat het eigenlijk nues zoba Senafe moet zijn, en het de priester was die alles opstelde. **U erop gewezen dat 'Adi Keyh' helemaal geen zoba is, en Serha helemaal geen nues zoba** (zie info toegevoegd aan administratief dossier), antwoordde u enkel dat Serha in de nues zoba Senafe gelegen is. U erop gewezen dat Serha geen nues zoba betreft, antwoordde u dat ze waarschijnlijk Senafe bedoelden, maar het verkeerd schreven. U erop gewezen dat ze dan ook verkeerdelijk 'zoba Adi Keyh' geschreven hebben – gezien Adi Keyh helemaal geen zoba betreft – antwoordde u **het ook niet te weten. U erop gewezen dat dit het enige document betreft dat u ter ondersteuning van de door u geopperde Eritrese nationaliteit weet voor te leggen, en u dan toch wel moet weten uit te leggen hoe deze zaken foutief genoteerd werden, antwoordde u, ontwijkend, dat u uw identiteitskaart niet heeft. Bovenstaande vaststellingen betreffende de door u neergelegde huwelijksakte, doen volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden authenticiteit van dit document. Immers, dat er vermeld staat dat u gedoopt werd in de 'nues zoba Serha' in de 'zoba Adi Keyh', is ten eerste tegenstrijdig aan uw eigen verklaring, namelijk dat u te Nedwe gedoopt werd, alsook aan de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, waaruit blijkt dat er geen 'zoba Adi Keyh' bestaat, noch een 'nues zoba Serha'. Dat dit alles een 'vergissing' zou betreffen – die u voorts niet weet te verklaren – overtuigt geenszins. Deze vaststellingen doen dan ook verder afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit.**

U verklaarde dat uw echtgenoot tot zijn vertrek uit Eritrea in het jaar 2009, aangesteld was te Assab, waar ook uw broer D. binnen het leger aangesteld was (zie gehoorverslag CGVS, p. 21 en 22). **Gevraagd waar Assab ergens is in Eritrea, verklaarde u eerst dat het in [de zoba] 'Semienawi Keyh Bahri' gelegen is, en wijzigde u meteen uw antwoord door te stellen dat u denkt dat het in zoba Debub gelegen is, waarna u – opmerkelijk genoeg – opmerkte: "Ah neen, dat was voor mij"** (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Opnieuw gevraagd waar Assab gelegen is, antwoordde u te denken dat het in zoba Debub is. Gevraagd of Assab dan gelegen is in dezelfde zoba als de zoba van waar u afkomstig bent, antwoordde u dan weer ontkennend, en verklaarde u dat het in 'Keyh Bahri' is. **Gevraagd of u de volledige naam kent van de zoba in dewelke de stad Assab gelegen is, antwoordde u dan weer 'Semienawi Mrab', en voegde u eraan toe dat u twijfelt. Gevraagd of het land Eritrea aan zee gelegen is, antwoordde u dat er een zee is bij 'Batse' en 'Assab' (zie gehoorverslag CGVS, p. 34). Gevraagd welke zee dat is, antwoordde u ontwijkend, dat er eilanden in de zee zijn. Opnieuw gevraagd naar de naam van deze zee, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd waar Batse gelegen is, antwoordde u zoba 'Debubawi Keyh Bari' [hetgeen letterlijk 'Zuidelijke Rode Zee' betekent, zie info toegevoegd aan administratief dossier] (zie gehoorverslag CGVS, p. 35). Gevraagd of u, gegeven uw antwoord dat Batse in de zoba 'Debubawi Keyh Bahri' gelegen is, weet bij welke zee deze stad ligt, antwoordde u herhalend 'Batse'. De vraag opnieuw gesteld, antwoordde u – wederom ontwijkend – dat er zout is. Gevraagd of u de naam van de zee dan niet kent, antwoordde u het niet te weten, en voegde u er vragend aan toe wat een zee is. U erop gewezen dat u volgens uw eigen verklaringen de Middellandse zee heeft overgestoken, en dus wel kan worden aangenomen dat u weet wat een zee is, antwoordde u, weinigzeggend, dat de zee oud is. U tenslotte, bij wijze van hint, gevraagd waar de naam 'Debubawi Keyh Bahri' naar verwijst, antwoordde u het niet te weten. Dat u niet in staat blijkt te zijn te antwoorden op een basisvraag als deze, hoewel u wel opperde te 'weten' dat de stad Batse in de zoba 'Debubawi Keyh Bahri' gelegen is – de zoba waarvan de naam letterlijk 'zuidelijke rode zee' betekent – doet verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese herkomst en nationaliteit. Immers, de vaststelling dat u niet in staat blijkt te zijn de link te leggen tussen de**

naam van de zoba – ‘Zuidelijke Rode Zee’ die u opperde te kennen – en de naam van de zee – ‘Rode Zee’ – wijst enkel op gebrekkig en selectief ingestudeerde kennis, die niet weet te overtuigen.

Gevraagd of u nog andere zoba's in Eritrea kent, antwoordde u zoba Keyh Bahri, zoba Debub, zoba Gash Barka, zoba Anseba, zoba Maekel, en zoba Merabawe, en weet u aan te geven dat het er zes in totaal zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 35). U geeft voorts aan dat u met ‘Keyh Bahri’ eigenlijk ‘semienai keyh Bahri’ bedoelde, en gevraagd of er ook een zoba is met de naam ‘Debubawi Keyh Bahri’, antwoordde u te denken van niet. **Het dient vastgesteld dat de door u genoemde zoba's van Eritrea, die u aangaf te kennen, niet correct zijn. Immers, de zes zoba's waarin het land Eritrea opgedeeld is, zijn zoba Maekel, Anseba, Gash Barka, Debub, Debubwai Keyh Bahri en Semienawi Keyh Bahri (zie info toegevoegd aan administratief dossier). De door u genoemde zoba Merabawe is onbestaande.**

Gevraagd hoe u de grens overstak, wanneer u Eritrea verliet, verklaarde u dat u van Nedwe naar Mai Cholot – een dorp op de grens – ging, voegde u eraan toe dat er na Mai Cholot nog controleposten zijn, en dat u nadien de grens overstak (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd of u dan werd gecontroleerd bij Mai Cholot – gezien uw vermelding van controle aldaar – verklaarde u **dat er wel degelijk controles zijn, maar u uw dochter op uw rug droeg, en uw zoon aan uw hand, en water in de andere hand had, en ze u dus niet controleerden.** Gevraagd of u dan zomaar, zonder enige controle, de grens mocht over wandelen, antwoordde u – uw verklaringen reeds lichtjes wijzigend – **dat u ‘wat opzij ging’, en u gezegd zou hebben dat u onderweg was naar Mai Cholot indien ze u wat gevraagd zouden hebben.** Verder hiernaar doorgevraagd, gaf u uiteindelijk aan dat u in de problemen zou zijn gekomen indien ze u om papieren hadden gevraagd. U gevraagd hoe het dan komt dat u dan zonder meer langs de controle kon passeren, zonder gecontroleerd te worden, antwoordde u – tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen – **dat u wist waar in de buurt van het dorp de controlepost was, en u de andere richting uitging. Het dient vastgesteld dat u uw verklaringen wijzigt naargelang de vragen die u gesteld worden. Immers, dat u eerst aangaf zonder meer langs de controlepost te zijn gepasseerd, en – nadat u gevraagd werd hoe dat kon, welke documenten u zou voorgelegd hebben indien u wél zou gecontroleerd zijn, en nadat u uiteindelijk zelf aangaf dat het een probleem zou zijn – uw verklaringen simpelweg wijzigt, en verklaarde met opzet de controleposten te hebben ontweken en in de andere richting te zijn gegaan, overtuigt niet, en doet verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de door u geopperde Eritrese herkomst en nationaliteit.**

Het dient geconcludeerd dat het geheel aan bovenstaande vaststellingen fundamenteel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde Eritrese nationaliteit en herkomst. Er kan derhalve geen geloof gehecht worden aan deze, en evenmin aan de door u geopperde problemen die zich in dit land afspeelden.

Er kan nog opgemerkt worden dat ook uw verklaringen betreffende uw reisweg – via Soedan en Libië – niet geloofwaardig bevonden worden. Immers, u verklaarde gedurende dagen in de stad Khartoum te Soedan te zijn verbleven, en nadien naar de stad Omdurman te Soedan te zijn gegaan, waar u één nacht verbleven zou hebben (zie gehoorverslag CGS, p. 27 en 28). U verklaarde dat de stad Omdurman te Soedan gelegen is op de grens tussen Soeden en Libië (zie gehoorverslag CGVS, p. 28). Gevraagd of de stad Omdurman ver van de stad Khartoum gelegen is, dan wel niet, antwoordde u eerst ontwijkend dat het nacht was. De vraag opnieuw gesteld, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat het zo'n drie uren duurde om er te geraken. **Het dient echter vastgesteld dat, hoewel de steden Khartoem en Omdurman in theorie verschillende steden betreffen, deze in de praktijk aan elkaar grenzen, en enkel gescheiden worden door de Nijl-rivier (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uw verklaringen dat de stad Omdurman, waar u verbleven zou hebben, op de grens tussen Libië en Soedan gelegen is, op zo'n drie uren afstand van de stad Khartoum, doen dan ook volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen langs deze plaatsen gereisd te hebben.**

Uw advocate die u bijstond tijdens het gehoor op het CGVS, merkte aan het einde van het gehoor op het CGVS op dat u niet besneden bent, maar wel besnijdenis vreest in het geval u naar Eritrea zou terugkeren (zie gehoorverslag CGVS, p. 38). Uw advocate voegde eraan toe dat het hoge percentage van vrouwenbesnijdenis, eveneens een objectief risico uitmaakt voor uw dochter, in het geval u naar Eritrea zou terugkeren. Tot slot dient vastgesteld dat u ook een medisch attest neerlegde om aan te tonen dat u op heden niet besneden bent. U verklaarde dat men boven de 18 jaar steeds besneden wordt, maar uw moeder u niet liet besnijden. Gevraagd waarom u besnijdenis vreest in geval van terugkeer naar uw land van herkomst, gezien u eerder nooit besneden werd, verklaarde u, geenszins overtuigend, dat ze niet zagen dat u onbesneden bent, en ze u zouden besnijden als het gezien zou worden. U opnieuw gevraagd waarom u vreest besneden te worden in geval van terugkeer, gezien

u eerder nooit besneden werd, antwoordde u herhalend dat uw moeder het niet liet doen. Gevraagd waarom u deze vrees dan koestert, verklaarde u dat 'ze' u misschien zouden vinden en besnijden, maar u weet echter niet aan te geven wie u dan zou vinden. Afgezien van de vaststelling dat het op zijn minst bevreemdend wordt bevonden dat u zelf op geen enkel moment deze vrees naar voren bracht, en u evenmin weet uit te leggen waarom u een vrees voor besnijdenis koestert, gezien u eerder nooit besneden werd, dient vastgesteld dat de door u geopperde Eritrese nationaliteit en herkomst hierboven reeds niet aannemelijk werd bevonden. Het is uw verantwoordelijkheid om de waarheid te vertellen betreffende uw werkelijke herkomst en nationaliteit. De door u aangehaalde vrees dat u alsook uw dochter besneden zouden worden, kan derhalve bezwaarlijk in aanmerking worden genomen, gezien uw Eritrese nationaliteit betwijfeld wordt (cf. supra), en er aldus weinig geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees voor besnijdenis van u en uw dochter bij terugkeer naar Eritrea.

Het feit dat u uw verklaringen in de taal Tigrinya heeft afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Eritrese nationaliteit, omdat Tigrinya niet alleen in Eritrea wordt gesproken – waar er zo'n 2,5 miljoen Tigrinya-sprekers zijn (zie info toegevoegd aan het administratieve dossier), maar eveneens in een aanzienlijk deel van Ethiopië – waar er zo'n 4,3 miljoen Tigrinya-sprekers zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), hetgeen bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. **Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.**

De door u neergelegde huwelijksakte werd hierboven reeds besproken, en weet bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen. U legde verder geen enkel document neer ter staving van de door u geopperde identiteit en nationaliteit, en evenmin ter ondersteuning van het door u geopperde asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u noch direct, noch indirect, teruggeleid mag worden naar Eritrea, daar er geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring te beschikken over de Eritrese nationaliteit, en van Eritrea afkomstig te zijn."

1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift "Uittreksel van het EASO Country Of Origin Information Report, Eritrea Country Focus, may 2015, http://www.ecoi.net/file_upload/90_1434088711_2015-06-11-easo-eritrea-report-final.pdf", "USDOS - US Department of State: Country Report on Human Rights Practices 2014 - Eritrea, 25 June 2015, http://www.ecoi.net/local_link/306258/429637_en.html (accessed 25 July 2015)", "Google map, Omduran-Khartoum", "Human Rights Watch, <https://www.hrw.org/africa/eritrea>, op 25.7.15", "Identiteitsdocumenten van de ouders van verzoekster", "UK Home Office, Eritrea Protection guidelines for British asylum authorities, juni 2010, http://www.ecoi.net/file_upload/1226_1278502875_eritrea.pdf" en "Attest van Mervouw R., Psychotherapeute, 24.7.15".

Bij een schrijven van 7 oktober 2015 voegt verzoekster "het huwelijksakte tussen een echtpaar uit hetzelfde dorp als Mevrouw B.M." en "getuigenissen van mensen die oorspronkelijk uit Eritrea in België (met een kopie van hun identiteitskaart)".

Ter zitting toont verzoekster haar originele huwelijksakte en de originele identiteitsdocumenten van haar ouders. Zij legt tevens een enveloppe en een DHL-omslag neer.

Bij een schrijven van 7 december 2015, op 9 december 2015 toegekomen op de Raad, voegt verzoekster "een certificaat van het UNHCR van Ethiopië", waaruit volgens verzoekster blijkt dat zij en haar kinderen afkomstig zijn uit Eritrea. Zij vraagt de debatten te heropenen.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 28 juli 2015 een schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied,

het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van “het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen”.

Verzoekster betwist dat zij “onvertrouwd zou zijn met gregoriaanse kalender”. Zij wijst op de maanden die zij wél correct benoemde en stelt dat zij “zich inderdaad vergist wanneer de Protection Officer aan haar vraagt wanneer het schooljaar in Eritrea begint en eindigt; Dat Mevrouw B.M. eerst aangeeft dat het schooljaar begint en eindigt in Meskarem (September) en daarna zegt dat het schooljaar begint in Meskarem en eindigt in Sene (Juni). Zij geeft zelf aan dat zij zich vergist heeft omdat zij vergeten was wanneer school eindigde.”. Het is voor haar “onbegrijpelijk dat tegenpartij ervanuit gaat dat Mevrouw B.M. onvertrouwd zou zijn met gregoriaanse kalender terwijl zij simpelweg het antwoord op de vraag met betrekking tot het einde van het schooljaar in Eritrea niet kende”. Zij benadrukt dat zij “in 1998 voor het laatst naar school is gegaan” en meent dat “het geloofwaardig is dat zij na 17 jaar niet meer precies weet wanneer het schooljaar eindigt”, temeer daar haar kinderen niet naar school zijn gegaan.

Verzoekster wijst erop dat zij, ondanks haar “zeer schaarse scholing”, twee keer heeft aangegeven “dat het verschil tussen de Ge’ez kalender en de Eritrese kalender 8 of negen dagen bevat” en dat “de maand Pagumen zes dagen bevat”, wat volgens haar overeenkomt met de informatie in het administratief dossier.

Verzoekster stelt dat het onjuist is dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangegeven zou hebben dat zij in 2002 gestopt is met school terwijl zij op het Commissariaat-generaal gezegd zou hebben dat zij in het jaar 2001 gestopt is. Zij legt uit: “Dat het schooljaar in Eritrea begint in september en in juni eindigt; Dat Mevrouw B.M. haar laatste schooljaar begonnen is in september 2001 en in juni 2002 eindigde; Dat verzoekster tijdens haar gehoor aangaf: “ in 2002 huwde ik. In 2001 heb ik de 4e graad gestudeerd. [...] ik zei dat ik in 2001 vierde graad deed, in 2002 huwde ik. [...] in 2002 hield ik op met schoollopen en ik huwde”.”

Het feit dat zij “zich een aantal keren heeft kunnen vergissen met betrekking tot de precieze data” kan volgens haar geenszins bewijzen dat zij niet de Eritrese nationaliteit zou hebben.

Verzoekster voert aan dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat “Lidet” op 7 januari gevierd wordt door “adherents of the Eritrean Orthodox Tewahedo Church” en op 25 december door “all christian groups, Orthodox Christians celebrate on different date”. Zij stelt dat “wanneer aan verzoekster gevraagd wordt wanneer zij Lidet vierde antwoord zij 1 Tiri (Januari) in het Ge’ez kalender. Dat zij hieraan toevoegt dat het verschil tussen het Ge’ez Kalender en de Eritrese kalender zo’n 8 of negen dagen bevat, dat zij du in het gregoriaanse kalender Lidet rond 8 januari viert wat dus overeenkomt met de informatie van tegenpartij; Dat de Protection Officer hierna vroeg wanneer nieuwjaarsdag gevierd wordt volgens de Europese kalender. Dat Mevrouw hierop antwoord 1 Tiri (januari). Dit komt opnieuw overeen met de informatie van het CGVS. (p. 162-163/210 van het dossier van het CGVS).”. Zij besluit dat zij aldus “juist heeft geantwoord nu zij aangeeft dat Lidet op 1 Tiri Ge’ez kalender gevierd wordt en dat Nieuwjaar op 1Tiri Europese kalender gevierd wordt”. Zij wijst nog op de feestdagen die zij correct kon noemen.

Wat de huwelijksakte betreft, stelt verzoekster vast “dat de Protection Officer de huwelijksakte twee keer heeft laten vertalen, eenmaal door tolk 1282 en een tweede keer door tolk 1270 (p.18-19 CGVS gehoor); Dat men zich mag afvragen waarom de vertaling van de huwelijksakte van tolk 1282, die het hele gehoor van Mevrouw B.M. vertaald heeft, door een tweede tolk gecontroleerd moest worden; Dat de twee vertalingen niet overeen komen; Dat in de vertaling van tolk 1282 de naam van het dorpje Adi Embarek aangeeft terwijl tolk 1270 zegt dat de naam van het dorp foutief geschreven is en dat er Adi Embakh in de huwelijksakte staat.”. Zij stelt dat zij “niet met zekerheid kan zegen waarom Serah wordt aangeduid als de plaats van doopsel. Verzoekster herhaald dat zij in Nedwe, dorpje waar zij geboren is, gedoopt is maar denkt dat de papieren zijn opgesteld in Serah, een wat grotere dorp, en dat deze naam daarom staat vermeld als plaats van doopsel.”.

Wat verzoeksters onwetendheid aangaande de Rode Zee betreft, voert zij aan dat zij “inderdaad de naam van de Rode zee ooit heeft ingestudeerd, maar niet zoals tegenpartij het beweert hier in België om het asielstatuut te verkrijgen, maar wel toen zij tussen 1998 en 2002 naar school ging in Eritrea”. Zij wijst er dienaangaande op dat zij “nooit in Eritrea gereisd heeft”, dat zij “afkomstig is uit een arme familie die permanent in Nedwe verbleef” en dat zij “nooit de Rode Zee gezien heeft”. Zij acht het “niet verbazingwekkend dat zij niet weet hoe de zee die Eritrea grenst heet”.

Verzoekster benadrukt dat zij *“door de Eritrese Autoriteiten opgedragen werd om een som van 50'000 Nafka te betalen omdat haar echtgenoot uit het leger gevlucht was”*. Zij verwijst naar informatie van “UK Border Agency” waarin gesteld wordt: *“Violations of military service may be punished under more severe penalties contained in Eritrea’s criminal law, including imprisonment of up to two years or a fine and a financial penalty, or both. Since 2005, Human Rights Watch has reported that families of conscription evaders are fined at least 50000 Nafka (US\$ 3300) a large sum as yearly income is less than US\$1000. Additionally, since late 2006, some family members have been conscripted to substitute for relatives.”*. Zij besluit dat haar feitenrelaas *“dus overeenkomt met de objectieve informatie afkomstig van een zeer betrouwbare bron”*.

Verzoekster stelt dat zij intussen de identiteitskaarten van haar vader en moeder per post heeft mogen ontvangen. Zij verwijst naar informatie van mei 2015 van “European Asylum Support Office” en besluit dat zij *“bewijst dat haar beide ouders de Eritrese nationaliteit hebben, hiermee dus ook haar eigen nationaliteit bewijst”*.

Met betrekking tot haar reisweg, laat zij gelden dat haar verklaringen *“zeer gedetailleerde zijn”*. Zij legt uit dat zij met haar stelling tijdens het gehoor dat zij *“wat opzij ging”* om de controle te vermijden niet bedoelde *“dat zij in een rij stond om gecontroleerd te worden en dat zij simpelweg “opzij” ging om de controle te vermijden maar dat zij een andere route gekozen heeft om de grens over te stekken, route waarvan zij wist dat geen controlepost was”*.

Aangaande de reis tussen Omdurman en Khartoem bevestigt zij dat deze steden inderdaad enkel gescheiden worden door de Nijl-rivier, maar zij wijst erop dat de afstand tussen de twee steden 21,1 kilometer is. Zij acht het dan ook *“waarschijnlijk is dat verzoekster er drie uur over heeft gedaan om van Khartoem naar Omdurman te reizen”*.

Verzoekster verwijst naar informatie van mei 2015 van “European Asylum Support Office” waaruit zou blijken *“dat een terugkeer naar Eritrea dramatische gevolgen zou hebben”* voor haar en haar dochter.

Verzoekster benadrukt nog dat zij haar zontje heeft verloren tijdens haar vlucht. Zij stelt dat deze pijn ondraagbaar is en dat dit een dermate groot trauma bij haar veroorzaakte *“dat zij haar psychische evenwicht verloren heeft en actueel gevolgd moet worden door een psycholoog”*. Zij legt een attest van haar psychotherapeute voor en besluit *“dat deze realiteit in acht genomen moet worden bij het analyseren van de antwoorden van Mevrouw B.M. tijdens het gehoor op het CGVS”*.

Aangaande de subsidiaire bescherming verwijst verzoekster naar de website van “Human Rights Watch” en naar een rapport van 25 juni 2015 van “US Department of State” inzake de mensenrechtensituatie in Eritrea. Zij meent dat het *“bijgevolg gepast voorkomt om de subsidiaire bescherming toe te kennen aan verzoekende partij”*.

Met betrekking tot de vernietiging van de bestreden beslissing herhaalt verzoekster dat zij wél de Eritrese nationaliteit bezit, en haar dochtertje dus ook. Zij acht het gepast *“om de betrokken beslissing te vernietigen zodat de CGVS gelet op deze documenten aanvullende onderzoeksmaatregelen kan stellen”*.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire bescherming, toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt zij de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. De Raad hecht geen geloof aan de beweerde Eritrese afkomst van verzoekster.

2.4. Verzoekster blijkt onbekend, minstens geheel niet vertrouwd met de maanden van het jaar en de volgorde van deze binnen de Gregoriaanse (in Eritrea gangbare) kalender.

Verzoeksters incoherente verklaringen omtrent haar schoollopen wijzen erop dat zij de gebeurtenissen in haar leven niet binnen de Gregoriaanse kalender kan situeren. Zo verklaarde zij op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij de vierde graad beëindigde in het jaar 2002, terwijl zij op het Commissariaat-generaal stelde dat zij na de 4^{de} graad stopte, met name in het jaar 2001 (gehoor, p. 10). Voorts antwoordde verzoekster enerzijds dat het schooljaar eindigt in 'Meskerem' (september) en vervolgens dat dat het schooljaar begint in 'Meskerem'. Verzoekster gaf aan dat zij moest stoppen met school omdat zij moest trouwen in de tweede maand van het jaar, die zij verkeerdelijk als 'Hedar' (november) benoemde (gehoor, p. 7). Tegenstrijdig hiermee gaf verzoekster aan dat zij de 4de graad beëindigde in 'sene' (juni) en dat zij drie maanden later huwde. Gevraagd in welke maand zij dan huwde, antwoordde zij eerst 'hedar' (november), maar vervolgens 'yekatit' (februari). Geconfronteerd met het feit dat tussen 'sene' en 'yakatit' meer dan drie maanden zitten, wijzigde zij haar verklaringen nogmaals en stelde zij dat er zeven maanden waren tussen het moment waarop zij ophield met schoollopen en haar huwelijk. De uitleg in het verzoekschrift dat zij zich vergiste over het begin en einde van het schooljaar in Eritrea, dat zij *"in 1998 voor het laatst naar school is gegaan"* en dat *"het geloofwaardig is dat zij na 17 jaar niet meer precies weet wanneer het schooljaar eindigt"*, temeer daar haar kinderen niet naar school zijn gegaan, kan haar incoherente verklaringen niet verschonen, daar van iemand die meer dan 20 jaar in Eritrea verbleef en er tot de 4^{de} graad schoolliep wel degelijk kan worden verwacht dat zij probleemloos en correct kan antwoorden op elementaire vragen over het dagelijks (school)leven in Eritrea, alsook op vragen over persoonlijke ervaringen zoals het beëindigen van haar schoolcarrière en haar huwelijk. Nog daargelaten dat de meeste mensen weten wanneer het schooljaar begint en eindigt, ook mensen die niet naar school konden gaan, dan heeft verzoekster geen enkele reden die haar kan verhinderen eenduidig te zijn over een dergelijke eenvoudige kwestie.

Ook uit haar verklaringen over de feestdagen in Eritrea blijkt dat zij de Gregoriaanse kalender geenszins kan hanteren en dat zij geen doorleefde verklaringen kan afleggen over het vieren van deze feestdagen. Zo verklaarde zij dat het religieuze feest 'Lidet' zowel in de Gregoriaanse als in de Ge'ez kalender op '1 tiri' (1 januari) gevierd wordt (gehoor, p. 17) en dat 'Lidet' op dezelfde dag gevierd wordt als nieuwjaarsdag (gehoor, p. 17). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat de feestdag 'Lidet', in termen van de in Eritrea gangbare Gregoriaanse kalender, gevierd wordt op datum van 7 tiri (7 januari) en geenszins op dezelfde dag als nieuwjaarsdag valt. De uitleg in het verzoekschrift dat verzoekster *"juist heeft geantwoord nu zij aangeeft dat Lidet op 1 Tiri Ge'ez kalender gevierd wordt en dat Nieuwjaar op 1Tiri Europese kalender gevierd wordt"*, wijst de Raad erop dat verzoekster verklaarde dat 'Lidet' zowel volgens de Ge'ez kalender als volgens de Gregoriaanse kalender op '1 tiri' wordt

gevierd en dat zij ook ondubbelzinnig bevestigde dat 'Lidet' en nieuwjaarsdag op dezelfde datum gevierd worden (gehoor, p. 17), wat fout is.

Dat verzoekster verschillende feestdagen correct kon benoemen, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift kan *in casu* niet worden aangenomen als spontane algemene kennis nu deze geheel wordt teniet gedaan door de vaststelling dat verzoekster deze feestdagen niet chronologisch kon situeren in het jaar (gehoor, p. 36-37). Dit wijst erop dat verzoekster de data van de feestdagen gememoriseerd heeft zonder te weten wanneer deze feestdagen tijdens het jaar gevierd worden. Bovendien verwarde verzoeker publieke en religieuze feestdagen. Er kan aldus niet worden aangenomen dat verzoekster in Eritrea gedurende jaren deelnam aan de viering van deze feestdagen.

2.5. Verzoeksters onwetendheid omtrent de geografie en administratieve indeling van Eritrea doet verder afbreuk aan haar beweerde afkomst.

Zij verklaarde dat haar echtgenoot tot zijn vertrek uit Eritrea aangesteld was te Assab, waar ook haar broer D. binnen het leger aangesteld was (gehoor, p. 21 en 22). Gevraagd waar Assab ergens is in Eritrea, verklaarde verzoekster eerst dat het in zoba 'Semienawi Keyh Bahri' gelegen is, waarna zij haar antwoord meteen wijzigde door te stellen dat zij dacht dat het in zoba Debub gelegen is (gehoor, p. 22). Gevraagd of Assab dan gelegen is in dezelfde zoba als de zoba waarvan zij zelf afkomstig is, antwoordde zij dan weer ontkennend en verklaarde zij dat het in 'Keyh Bahri' gelegen is.

Verder bleek verzoekster niet te weten aan welke zee Eritrea gelegen is, hoewel zij wel kon aangeven dat Batse gelegen is in de zoba 'Debubawi Keyh Bari' (gehoor, p. 35), wat letterlijk 'Zuidelijke Rode Zee' betekent. Deze onwetendheid is des te frappanter daar zij in haar verzoekschrift aangeeft de naam van de Rode Zee te hebben geleerd op school in Eritrea.

Verzoekster verklaarde dat de zes zoba's van Eritrea "zoba Keyh Bahri, zoba Debub, zoba Gash Barka, zoba Anseba, zoba Maekel, en zoba Merabawe" zijn (gehoor, p. 35), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de zes zoba's waarin het land Eritrea opgedeeld is zoba Maekel, Anseba, Gash Barka, Debub, Debubwai Keyh Bahri en Semienawi Keyh Bahri zijn. De door verzoekster genoemde zoba Merabawe is aldus onbestaande en zij verklaarde zelfs uitdrukkelijk te denken dat er geen zoba is met de naam 'Debubawi Keyh Bahri'.

De uitleg in het verzoekschrift dat zij "*nooit in Eritrea gereisd heeft*" en dat zij "*afkomstig is uit een arme familie die permanent in Nedwe verbleef*" kan het ontbreken van dergelijke basiskennis niet vergoelijken. De Raad benadrukt dat er niet wordt verwacht dat verzoekster over een bijzonder gedetailleerde kennis beschikt over de geografische en administratieve aspecten van Eritrea, maar wel dat haar kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met haar profiel. Aldus dient verzoekster het land waar zij haar hele leven heeft gewoond en waar zij tot de 4^{de} graad jaar schoolliep grondig te kunnen toelichten. De Raad stelt dienaangaande echter vast dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten haar herkomst uit deze regio volledig loochenen. Het is niet ernstig dat verzoekster nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld terwijl verzoekster wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden. Dit ondergraaft verder verzoeksters herkomst gezien het niet aannemelijk is dat verzoekster wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die in haar dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

2.6. Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster "*Attest van Mervrouw R., Psychotrapeute, 24.7.15*". Zij benadrukt dat zij haar zoontje heeft verloren tijdens haar vlucht, dat deze pijn ondraagbaar is en dat dit een dermate groot trauma bij haar veroorzaakte "*dat zij haar psychische evenwicht verloren heeft en actueel gevolgd moet worden door een psycholoog*". Zij besluit "*dat deze realiteit in acht genomen moet worden bij het analyseren van de antwoorden van Mevrouw B.M. tijdens het gehoor op het CGVS*".

De Raad stelt vast dat het voorgelegde "*Attest van Mervrouw R., Psychotrapeute, 24.7.15*" geen medisch attest betreft waaruit na een diepgaand medisch onderzoek onomstotelijk blijkt dat het cognitief geheugen van verzoekster dermate is aangetast dat ze niet in staat is een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Uit niets blijkt dat verzoekster niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van haar asielprocedure, noch dat de door haar voorgehouden psychische problemen en trauma's van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haar asielaanvraag.

De Raad benadrukt nog dat elke asielzoeker in zekere mate onder psychische druk staat. Stress en nervositeit zijn echter geen aannemelijke verklaring voor verzoekers vaagheid omtrent de door haar zelf aangebrachte en beweerde herkomst. Uit het gehoorverslag blijkt daarenboven dat verzoekster de vragen goed begreep, maar dat zij de vragen op incoherente wijze beantwoorde en tevens soms feitelijk foutieve antwoorden gaf, hetgeen echter niet kan teruggedraagt worden tot een slecht begrip van de vragen. Integendeel uit het verhoor op het Commissariaat-generaal kan inderdaad blijken dat verzoekster haar verklaringen bijstelt naarmate doorgevraagd wordt en zij met concrete informatie wordt geconfronteerd. Hieruit kan geen *“psychisch onevenwicht”* maar wel een duidelijke alertheid blijken.

Verzoekster maakt aldus niet aannemelijk dat haar geestelijke toestand haar ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat de vastgestelde incoherenties en onwetendheden onverkort blijven. Ten slotte kan worden vastgesteld dat het aantal incoherenties feitelijkheden betreffen die niet moeten ingestudeerd worden maar tot haar eigen leefwereld behoren terwijl, het weze herhaald, verzoekster wel ingestudeerde namen van feestdagen kan opsommen.

2.7. Dat zij *“door de Eritrese Autoriteiten opgedragen werd om een som van 50'000 Nafka te betalen omdat haar echtgenoot uit het leger gevlucht was”*, wat overeenkomt met *“objectieve informatie afkomstig van een zeer betrouwbare bron”* - *“UK Home Office, Eritrea Protection guidelines for British asylum authorities, juni 2010”* -, zoals in het verzoekschrift wordt aangevoerd, doet geen afbreuk aan bovenstaande concrete vaststellingen die de geloofwaardigheid van haar beweerde Eritrese afkomst geheel ondermijnen.

2.8. Uit het geheel van verzoeksters verklaringen kan slechts blijken dat ze niet bekend is met de Eritrese maatschappij en Eritrea.

2.9. De per brief van 7 oktober neergelegde *“huwelijksakte tussen een echtpaar uit hetzelfde dorp als Mevrouw B.M.”* is het enige Eritrese document op haar naam waarmee ze alsnog haar nationaliteit wil aantonen. Verzoekster heeft wel kritiek op de vertalingen op het CGVS van haar doopplaats maar laat na een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging neer te leggen in toepassing van artikel 8 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bovendien kan verzoekster bezwaarlijk kritiek hebben op het CGVS wanneer uit overwegingen van grondigheid de vertalingen worden gecontroleerd (zie verhoor: *“Andere tolk zal nogmaals uw huwelijksakte vertalen, opdat alles zeker correct is”* en er ook op wordt gewezen door verzoekster dat hij de naam van haar gemeente naar haar mening niet correct vertaalde (AZ aan tolk: *“het is adi Embarek”*, Tolk: *“nee, er staat Adi Embakh, anders zou er 're ' tussen staan”*). De dossierbehandelaar kon immers bezwaarlijk vermoeden dat de gemeente anders zou worden vertaald. In haar verzoekschrift onderneemt verzoekster voorts geen poging om deze frappante vaststellingen te weerleggen waaruit blijkt dat verzoekster haar woonplaats niet correct kan melden. Hoe dan ook, nog daargelaten de schrijfwijze van Adi Embakh of Adi Embarek, kan slechts worden vastgesteld dat het document strijdig is met verzoeksters verklaringen over de plaats waar ze gedoopt werd en met objectieve informatie dat de plaatsnaam van de zoba 'Adi Keyh', nues zoba 'Serha', op de huwelijksakte niet voorkomt op de zoba's en subzoba van Eritrea. Het document is aldus manifest opgemaakt voor onderhavige procedure aan de hand van foute gegevens. De loutere stelling in het verzoekschrift *“dat de Protection Officer de huwelijksakte twee keer heeft laten vertalen, eenmaal door tolk 1282 en een tweede keer door tolk 1270 (p.18-19 CGVS gehoor)”* brengt geen concrete argumenten aan die voorgaande vaststelling in een ander daglicht kan plaatsen. Ter terechtzitting werd nog vastgesteld dat verzoekster niettegenstaande ze stelt tot het christelijk geloof te behoren, een moslimhoofddoek draagt. Verzoekster stelt hierop dat ze dit enkel doet tegen de koude, wat niet erg kan overtuigen.

2.10. De ter zitting getoonde identiteitskaarten van haar ouders - waarvan verzoekster bij het verzoekschrift kopieën voegde - worden bij gebrek aan voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging niet in overweging genomen in toepassing van artikel 8 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Volledigheidshalve en daargelaten de vaststelling dat reeds omstandig gemotiveerd werd waarom geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde Eritrese afkomst en een document om bewijswaarde te hebben coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen, merkt de Raad op dat uit de informatie die wordt toegevoegd aan de verweernota blijkt dat Eritrese identiteitskaarten gemakkelijk te vervalsen zijn en de gegevens die er op worden vermeld weinig betrouwbaar zijn. De bij het verzoekschrift gevoegde informatie aangaande het verkrijgen van de Eritrese nationaliteit - *“Uittreksel van het EASO Country Of Origin Information Report, Eritrea Country Focus, may 2015”* en *“USDOS -*

US Department of State: Country Report on Human Rights Practices 2014 - Eritrea, 25 June 2015" - zijn gelet op het voorgaande niet dienstig.

2.11. De enveloppe en een DHL-omslag, neergelegd ter terechtzitting, waarin de huwelijksakte en identiteitskaarten van haar ouders zouden zijn toegekomen, doen geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

2.12. De *"getuigenissen van mensen die oorspronkelijk uit Eritrea in België (met een kopie van hun identiteitskaart)"*, per brief van 7 oktober neergelegd, waarin gesteld wordt dat verzoekster de Eritrese nationaliteit heeft, bevatten slechts ongestaafde beweringen die niet door objectieve elementen of door middel van geloofwaardige verklaringen ondersteund worden. De stukken hebben geen bewijswaarde en kunnen de herkomst van verzoekster dan ook niet staven.

2.13. Inzake haar reisweg kan verzoekster evenmin gevolgd worden. Vooreerst is verzoekster bijzonder vaag en algemeen over haar reisweg. Met het bij het verzoekschrift gevoegde kaartje Omdurman-Khartoem van Google maps wil verzoekster aantonen dat de afstand tussen deze steden ongeveer 20 km is en verzoekster dus inderdaad 3 uur kan hebben gewandeld tussen deze steden. Verzoekster is niet logisch, ofwel gaat ze te voet met kleine kinderen en dan heeft ze ongetwijfeld langer dan 3 uur over de afstand gedaan, ofwel neemt ze vervoer en dan heeft ze minder dan 3 uur nodig om de afstand af te leggen. Hoe dan ook het punt is niet de afstand tussen Omdurman en Khartoem maar de vaststelling dat verzoekster meent dat Omdurman aan de grens met Libië ligt, wat manifest fout is. Voorts kan haar reisweg niet overtuigen nu verzoekster, die beweert van Libië over de Middellandse Zee naar Europa te zijn gekomen, niet eens weet wat een zee is en enkel stelt de *"zee is oud"* en voorts geen enkele (nuttige) inlichting/beschrijving weet te geven over haar oversteek van de Middellandse Zee (gehoor, p. 29-32). Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoekster een dergelijke overtocht heeft meegemaakt.

2.14. Het bij een schrijven van 7 december 2015 gevoegde *"certificaat van het UNHCR van Ethiopië"* vermeldt dat verzoekster in Ethiopië arriveerde op 13 februari 2011 en zich bij UNHCR registreerde op 18 februari 2011, waarna zij werden overgebracht naar het vluchtelingenkamp *"Adi Harush"*. De Raad heeft de zaak opnieuw opgeroepen om de beide partijen de mogelijkheid te geven nadere inlichtingen in te winnen bij UNHCR en om verzoekster de mogelijkheid te geven andere nuttige gegevens over haar verblijf in het vluchtelingenkamp en de wijze waarop ze geregistreerd werd, aan te brengen.

Uit de bevraging van verwerende partij bij UNHCR blijken geen nieuwe gegevens voorhanden te zijn. UNHCR, in een brief van V.D. van 17 februari 2016, beperkt zich tot het herhalen van de eerdere (niet-gedateerde) brief aan het BCHC toegevoegd aan het schrijven van verzoeksters advocaat van 7 december 2015. Voorts wordt algemene informatie neergelegd over het Adi Harush camp, uit een rapport inzake de profile van dat kamp van januari 2016.

De Raad moet aldus vaststellen dat verzoekster geen nadere toelichtingen geeft over dit deel van haar asielrelaas en evenmin ter terechtzitting nuttige verklaringen aflegt. De Raad stelt immers nog vast dat niettemin de beide partijen een ruime termijn werd toegekend, er geen bijkomende gegevens werden neergelegd die de geloofwaardigheid van verzoeksters nationaliteit kunnen herstellen. Voorts blijkt uit de UNHCR brief van 17 februari 2016 en uit de toegevoegde afdruk van de UNHCR kampregistratie van verzoekster en haar kinderen, dat verzoekster verklaarde in 1986 geboren te zijn en op 13 februari 2011 aangekomen te zijn in Ethiopië terwijl verzoekster in België verklaarde in 1987 geboren te zijn en in de derde maand van 2011 in Ethiopië te zijn aangekomen. Nog daargelaten deze laatste tegenstrijdigheden, kan uit de UNHCR stukken niet blijken dat verzoekster op basis van een concreet onderzoek werd geregistreerd als komende uit Eritrea, terwijl de vraag uitdrukkelijk werd gesteld aan UNHCR. Immers uit het UNHCR document blijkt niet dat verzoekster enigszins nuttig ondervraagd werd door UNHCR - met uitzondering van haar naam geboortedatum en -plaats, scholingsgraad en beroep - terwijl enige ondervraging tot de vaststellingen gekomen zouden zijn zoals hoger uiteengezet.

Voorts blijkt zowel uit de door verzoekster als uit de door verwerende partij neergelegde landeninformatie dat in Eritrea een identiteitskaart wordt uitgereikt op de leeftijd van 18 jaar en de laatste jaren niet meer wordt afgegeven. Verzoekster beweert een identiteitskaart te hebben verkregen toen ze 17 jaar, wat aldus niet mogelijk was, zeker niet in een land met een strikte reglementering en waar identiteitsgegevens worden bijgehouden onder meer om redenen van een uiterst stringente militaire dienst (zoals uit alle toegevoegde landeninformatie blijkt). Verzoekster maakt dan ook niet aannemelijk over een Eritrese identiteitskaart te hebben beschikt. Voorts had verzoekster geboorteaktes moeten kunnen meenemen naar Ethiopië terwijl ze er geen verklaarde te hebben gehad (gehoor, p. 30 *"Heeft u*

ooit een Eritrese geboorteakte gehad? Nee. Dat was niet nodig in onze tijd"). Ook indien verzoekster geen geboorteakte had moeten voorleggen voor het verkrijgen van een identiteitskaart, dan nog had verzoekster een meer uitgebreide registratie voor haar identiteitskaart moeten doorlopen, wat ze niet aangeeft. Ook verzoeksters kinderen moesten geboorteaktes hebben nu het verplicht is de nieuwe geboortes binnen de drie maanden aan te geven (waarover opnieuw alle toegevoegde landeninformatie eensluidend over zijn). Noch uit verzoeksters verklaringen, noch uit de UNHCR documenten kan dit blijken. Verzoekster toont dan ook niet aan in Eritrea geregistreerd te zijn nu haar verklaringen over (het verkrijgen van) haar identiteitskaart niet correct kan zijn en haar kinderen wel geboorteaktes moesten hebben en niet enkel doopaktes die ze beweerdelijk in Soedan verloor (gehoor, p. 26) en dus niet moest afgeven in Ethiopië, en evenmin worden vermeld in de identificatie van de kinderen door UNHCR.

Verzoekster heeft evenmin aangegeven zich geregistreerd te hebben bij het binnenkomen in Eritrea, zoals blijkt het neergelegde hoofdstuk uit het document profiel van het 'Adi-Harush Camp profile' van januari 2016, terwijl ze hierover uitdrukkelijk ondervraagd werd (gehoor, p. 23-24). Zo wordt gesteld dat de Eritreeërs zich aan de grens bij de ARRA (de "*Administratie for Refugee en Retunee Affairs, UNHCR's governmental counterpart*"), dienden aan te melden, verzoekster stelt dit niet. Zoals de bestreden beslissing terecht opmerkt zijn haar verklaringen over de wijze waarop ze de grens overstak en de grenscontroleposten ontweek/wel of niet passeerde, telkens afwijkend en strijdig. Verzoekster stelt dat ze een identiteitskaart had die daar werd afgenomen, echter zoals hoger blijkt kan geen geloof worden gehecht aan verzoeksters bezit van een identiteitskaart. Voorts blijkt niet uit de UNHCR documentatie dat verzoekster een document neerlegde terwijl dit basisinformatie is die bij de identificatie van de persoon hoort.

Ten slotte blijkt uit het profiel rapport van het Adi-Harush camp dat vluchtelingen "*prima facie*" vluchtelingenstatus krijgen, wat bezwaarlijk verenigbaar is met een doorgedreven vluchtelingenstatusonderzoek maar eerder met een aftasting van identiteit en of de persoon een "burger" is en geen militair (zie hoofdstuk uit het Adi-Harush rapport). Dit laatste zal in verzoeksters situatie, alleenstaande moeder met twee kinderen, wellicht geen punt van betwisting geweest zijn, zoals dit in België evenmin het geval is. Verzoekster verklaart evenmin een van de procedures te hebben doorlopen (ondervraging/tijdelijke opvang/overplaatsing naar het kamp) zoals in dit rapport wordt aangegeven als standaardprocedure.

Uit dit alles kan niet blijken dat verzoekster de normale procedure voor erkenning van "*prima facie*" Eritrese vluchteling heeft doorlopen. Verzoekster heeft enkel een registratiekaart verkregen dat tot doel heeft de meervoudige registratie tegen te gaan en rantsoenkaarten uit te reiken en te controleren (zie hoofdstuk uit het Adi-Harush rapport).

Aan het UNHCR document kan dus slechts een beperkte bewijswaarde worden gehecht. Met name toont verzoekster hiermee aan in het Adi-Harush kamp te hebben verbleven. Dit document kan echter niet aantonen dat verzoeksters herkomst uit Eritrea waarachtig is.

2.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.16. De verwijzing in het verzoekschrift naar informatie van mei 2015 van "European Asylum Support Office" - "*Uittreksel van het EASO Country Of Origin Information Report, Eritrea Country Focus, may 2015*" - waaruit zou blijken "*dat een terugkeer naar Eritrea dramatische gevolgen zou hebben*" voor haar en haar dochter is irrelevant, daar geen geloof wordt gehecht aan haar Eritrese nationaliteit en herkomst.

2.17. Wat verzoeksters vrees voor besnijdenis bij een terugkeer naar Eritrea betreft, merkt de Raad op dat - daargelaten de vaststelling dat verzoekster niet aannemelijk maakt waarom zij bij een terugkeer besnijdenis zou moeten vrezen terwijl zij nooit eerder besneden werd en pas in haar twintiger jaren het land zou hebben verlaten (gehoor, p. 38) - de door haar beweerde Eritrese nationaliteit en herkomst niet aannemelijk werd bevonden, waardoor de vrees voor besnijdenis van haar en haar dochter bij terugkeer naar Eritrea evenmin geloofwaardig is.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.18. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoonbaar noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Eritrea. Verzoekster toont immers niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.19. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Eritrea niet aantoonbaar, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea. De bij het verzoekschrift gevoegde rapporten aangaande de mensenrechtensituatie in Eritrea - “*USDOS - US Department of State: Country Report on Human Rights Practices 2014 - Eritrea, 25 June 2015*” en “*Human Rights Watch, <https://www.hrw.org/africa/eritrea>, op 25.7.15*” - zijn derhalve niet dienstig.

2.20. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonbaar.

2.21. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK